Dr. Walther Groß – NACIONÁLNĚSOCIALISTICKÝ ZPŮSOB ŽIVOTA

PŘELOŽENO Z ANGLICKÉHO PŘEKLADU NA NSEUROPA.BLOGSPOT.COM

DOSTUPNÉ Z: https://nseuropa.blogspot.com/2019/11/the-national-socialist-way-of-life.html

Překlady podstupují průběžnou revizí, není tedy zaručena absolutní správnost překladu - i v rovině pravopisné a formátové.

NACIONÁLNĚSOCIALISTICKÝ ZPŮSOB ŽIVOTA

Nacionální socialismus jako politické hnutí dosáhne svého cíle, až si Říše definitivně zajistí odpovídající postavení mezi ostatními národy. Nacionální socialismus jako Weltanschauung [světonázor] splní své historické poslání teprve tehdy, až převládne mezi všemi třídami v Německu a sjednotí tak národ v novém charakteru. Politické realizace nacionálního socialismu bude dosaženo v silné Říši a v novém uspořádání životního prostoru. Nacionálněsocialistický světonázor se však musí zhmotnit v postojích a způsobu života našeho národa a jeho obyvatel.

V nacionálně socialistickém Německu se bude žít zcela jinak než dříve, zatímco mnohé věčné hodnoty naší historické minulosti zůstanou platné i pro budoucnost. V některých oblastech se však převládající životní postoj Němců bude muset v důsledku nového triumfálního světonázoru výrazně lišit od tradičního způsobu života! Nacionálněsocialistický světonázor a jeho praktický dopad na německý způsob života stojí na dvou nosných pilířích:

Na jedné straně je dána možnost rozvinout osobnost a jedinci se dostává téměř dokonalého vzdělání. Na druhé straně je jedinec připraven přispívat k blahobytu společnosti. To jsou dva póly, které vytvářejí produktivní potenciál nacionálněsocialistického Německa.

Rozvíjení a utváření schopností činí jednotlivce šťastným a uvědomělým, a to je předpokladem pro to, aby národ přijal jeho skutečné úsilí, které má pro společnost nejvyšší hodnotu. Teprve toto úsilí pro společenství dodává smysl a konečnou

ušlechtilost osobnosti jednotlivce a jeho rozvoji. V morbidních dobách se osobnost a společenství stávaly protiklady, ale pro nás jsou plným harmonickým akordem, v němž jednotlivé struny života znějí společně.

Pro nacionálněsocialistického Němce je klíčovou notou života štěstí a radost ze života. Nemluvíme zde o plochém a povrchním postoji, který nezná život nebo se snaží vyhnout hloubce, tíži a bolestem života. Jde spíše o postoj a ducha zdravého, silného člověka, kterému je život sám o sobě radostný a plný krásy; stejně jako nezatížené dítě, které radostně miluje svou existenci. Pro rostoucího a zrajícího člověka, který stále bojuje s překážkami a obtížemi, znamenají těžká a problematická životní období pouze příležitost prokázat svou sílu a zanechávají v něm povznesenou existenci a pocit vnitřní radosti. Proto nacionálněsocialistický způsob života stvrzuje vše, co posiluje štěstí. Náš přístup k životu vylučuje pouze všechny destruktivní a ponižující vlivy: zneužívání fyzických a duševních zdrojů, snižování individuálních schopností šílenou konzumací povzbuzujících a podněcujících drog, nedbalé ohrožování zdraví a života jednotlivce, které patří nejen jednotlivci, ale i národu. Cokoli vytváří sílu a štěstí, je dobré, a proto to nový německý způsob života vyžaduje stejně tak, jako vylučuje všechny destruktivní a rozkladné vlivy, ať už působí na národ nebo na jednotlivce.

Výše uvedené tvrzení platí pro obě stránky naší existence: jak pro tělo a jeho rozvoj, tak pro mysl a duši. Vytrénované a ovládané silné tělo se v inteligentním sportu vyrovná vyspělé mysli a povzneseným myšlenkovým schopnostem v nejrůznějších zkušenostech v duchovních věcech a v oblasti umění. Obě stránky se spojují v plně a dokonale rozvinutém

člověku a jen takový člověk je vhodný pro službu budoucnosti našeho národa.

V obou oblastech, tělesné i duševní, je jedinec omezen ve svých možnostech a disponuje určitými zvláštními schopnostmi. Dlouho předtím, než se v nás probudí vlastní vědomí, jsme v této věci již determinováni neúprosnými zákony dědičnosti. Těmto zákonům vděčíme za všechny odchylky a rozdíly mezi jednotlivci i za nepřeberné bohatství talentů a schopností ve společenství našeho národa. Proto nacionálněsocialistický způsob života nenabízí iluzorní přízrak pustého rovnostářství ani povinné normy pro všechny. Nacionálněsocialistický ideál není hloupá móda ani standardizovaný typ člověka. Naopak, naším cílem je rozmanitost individuálních osobností, které se vzdělávají a školí podle svých schopností. Teprve tato rozmanitost poskytuje harmonii, která povznáší jednotlivce a obdařuje národ historickou silou a krásou.

Vedle štěstí je pro nového německého člověka dominantní hodnotou odvaha. Nacionální socialismus vytvořil hrdinský postoj, který se nejlépe projevuje ve velké vojenské tradici Německa, v povinnosti a ideálu národa. Odvaha se nejlépe osvědčuje v dobách války. Také v mírových dobách musíme být vedeni statečně a hrdinsky, což je požadavek, který oslovuje muže i ženy.

V každodenním životě je mnoho příležitostí k tomu, abychom se podrobili zkoušce: nikdy se nevyhýbat obtížím, jít rovně, i když existují snazší, klikaté cesty, posuzovat cíl výš než vlastní lenost, vyžadovat od sebe maximum a ignorovat lenivá přání, dodržovat velké národní zákony místo pěstování vlastního sobectví, řídit se vlastním svědomím ve vážných osobních rozhodnutích a převzít odpovědnost místo schovávání se za

laciné výmluvy a zbabělou submisivitu. To vše je odvaha a je to povinná součást způsobu života nového německého člověka vychovaného nacionálním socialismem. Sem patří i duševní odvaha, boj a zápas s novými velkými idejemi. Pro národ a jednotlivce mají nakonec hodnotu jen ta kréda a přesvědčení, kterých bylo dosaženo poctivým úsilím, a ne ta, která byla získána indolentním opakováním toho, co člověk slyšel od jiných.

Je to odvaha trpět vnitřními i vnějšími zraněními a bolestmi, aniž by člověk propadal depresím. Nespokojenost a pesimismus, rezignace a zoufalství jsou v podstatě důkazem slabosti a nemohou existovat při statečném postoji nové generace Němců.

Mimo vlastní život, mimo boje a vítězství jednotlivce i národa vyvstává pro Němce na tomto světě věčná budoucnost. Budoucnost si zajistíme metodou nových generací, které nás, dnes děti, zítra muže, pozítří předky nové generace, nerozlučně spojují s minulostí a budoucností. Nacionální socialismus považuje tato pouta, a tedy rodinu a děti, za základní prvky nacionálněsocialistického způsobu života. Být členem rodiny znamená v životě každého člověka zvláštní naplnění. Porodit mnoho dětí a vychovávat je je pro ženu nejvyšším cílem. Rodina je pro každého nezbytná, pokud se nechce bezstarostně zbavit nejsilnějších sil v lidském životě. Rodina a děti jsou navíc jedinou zárukou věčné existence národa, a tedy požadavkem naší národní budoucnosti na současnou generaci. Vznikající německá říše, nesmírně mocná a chráněná mečem, nyní i v příštích desetiletích potřebuje rodiny s nepočetnými dětmi té nejlepší německé krve, aby zaplnily námi otevřené

prostory a natrvalo zajistily to, co nám odvaha současných generací vybojuje.

Spojení soukromého života a služby společnosti se dokonale projevuje v optimistických početných rodinách nacionálního socialismu. Právě v rodině vede nejintimnější síla lásky a silné napětí mezi pohlavími k plnému naplnění soukromého života a ke smysluplnému přispění k rozvoji celého národa. Jsme stejně proti negaci a nepřirozenému asketismu jako proti sobectví těch, kdo se nechtějí zavázat. Tímto způsobem vyrůstají rodiny a děti jako nejcennější hodnota národa, neboť spojují individuální štěstí s prospěchem a výdobytky společenství.

S tímto postojem je hrdost na svůj rod přirozenou záležitostí mužů i žen. Při jednání s cizinci se v německém postoji projeví úcta, kamarádství a spolupráce spolu s neotřesitelným sebevědomím a rasovou hrdostí, která označuje prohřešek vůči vlastní krvi za smrtelný hřích národa.

Právě tento postoj podrobuje nacionálněsocialistický způsob života rozhodující historické zkoušce. Osud bude některým z nás vždy odpírat úplné naplnění života. Ti, kterým je naplnění odepřeno, jsou však stejně hodnotní a budou pracovat dvakrát tak usilovně, aby jim jejich výkon vynahradil to, co jim nebylo dopřáno v jiné oblasti. O skutečném nacionálně socialistickém postoji nemůžeme mluvit v případě, kdy nenajdeme touhu po rodině a dětech spojenou s vědomím, že národ obdařený dětmi znamená štěstí a povinnost. Neboť jen prostřednictvím dětí se podílíme na věčném německém životě a jen povrchní nebo bázlivý člověk necítí potřebu takové účasti. Každý, kdo prožil svůj život v dobrých i zlých dnech v souladu s těmito zásadami, bude čelit smrti s klidem. Nebude po smrti toužit ani ji bezstarostně vyhledávat, protože i v nejtemnějších hodinách je

jeho život smysluplný a stojí za to ho žít. Nebude se také bát konce a lítostivě před ním utíkat, protože smrt je součástí života, stejně přirozená a nevyhnutelná jako narození. Stejně jako všechny univerzální přírodní zákony je i smrt ve své nelítostnosti shovívavá. Co přijde po smrti, nikdo neví. V této oblasti se jednotlivec může řídit svým poznáním nebo instinktem v tom, co si chce myslet a čemu chce věřit. V každém případě ke šťastnému a statečnému životu patří i odvážná a sebevědomá smrt. Život byl dobrý a smysluplný a příští generace budou pokračovat a dokončí dílo člověka, které nám smrt vzala z rukou.